

Наша мова колискова

Мета. Розширювати знання дітей про рідну українську мову, про її значення у житті кожного з нас. Розвивати уяву, мислення, пам'ять. Виховувати прагнення досконало знати правильну літературну мову і навчитися нею говорити.

(Святково прибраний зал. Навкруги вишиті рушники, серветки, зразки українського одягу, старовинні ужиткові речі, кераміка.

На стінах портрети Т. Шевченка, Лесі Українки, І. Франка.

Діти одягнені в українські національні костюми.

Виходять дівчинка та хлопчик з хлібом-сіллю на українському вишитому рушнику).

Дівчинка.

Добрий день вам, любі люди!

Хай вам щастя-доля буде,

Не на день і не на рік,

А на довгий-довгий вік.

Хлопчик.

Є багато країн на землі,

В них – озера, річки і долини...

Є країни великі й малі,

Та найкраща завжди – Батьківщина.

Бібліотекар. Щасливі ми, що народилися і живемо на такій чудовій мальовничій землі, в нашій славній Україні. Тут жили наші діди, прадіди, тут живуть наші батьки – тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини. І де б ми не були, скрізь відчуваємо поклик рідної землі, хвилюємося аж до сліз, почувши рідне слово...

Мова – душа народу. І сьогодні ми будемо говорити про нашу рідну українську мову.

Нашу мову в час горя й біди

Не від одної тяжкої навали

Не на те рятували діди,

Щоб онуки її забували.

Як довго ждали ми своєї волі слова,

І ось воно співа, бринить,

Бринить, співає наша мова,

Чарує, тішить і п'янить.

Як довго ждали ми...

Уклін чолом народу,

Що мову рідну нам зберіг,

Зберіг в таку страшну негоду,

Коли він сам стоять не міг.

Учень.

Солов'їну, барвінкову,

Колосисту навіки –
Українську рідну мову
В дар дали мені батьки.

Берегти її, плекати
Буду всюди й повсякчас,
Бо ж єдина, так як мати, –
Мова кожного із нас.

(Виходять дівчатка і хлопчик в українському одязі).

1-а дівчинка.

Українка я маленька.
Українка – моя ненька.
В неї щира я дитина,
Добра, люба та єдина.

2-а дівчинка.

Вірна я дочка народу,
Бо козацького я роду,
Щиро я свій рід кохаю,
Роду іншого не знаю.

3-я дівчинка.

На Вкраїні народилась.
В свою маму удалась.
Все, що рідне, я кохаю,
Всім, хто рідний, помагаю.
І чужому я навчаюсь,
Але м свого не цураюсь.

Бібліотекар. Хто ти, хлопчику маленький?

Хлопчик.

Я син України-неньки!
Українцем я зовуся.
Й тою назвою горджуся.
В мене вдача щира й сміла,
І відвага духа й тіла,
І душа моя здорова,
Українська в мене мова.

(Пісня «Мати-Україно»).

Бібліотекар. Найбільше і найдорожче добро в кожного народу – це його мова, та жива схованка людського духу, його багата скарбниця, у яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподівання, розум, досвід і почуття.

1-й учень.

Українська мова –
Давня й молода.
Світить рідне слово,
Як жива вода.
Звідки воно взялось –
Діло не просте...

В душу засівалось,
Із душі росте.

2-й учень.

Ти постаєш в ясній обнові,
Як пісня, линеш, рідне слово.
Ти наше диво калинове,
Кохана материнська мово!

3-й учень.

Рідна мово українська,
Ти душа мого народу,
Будь від роду і до роду,
Рідна мово материнська.

4-й учень.

Мова рідна, слово рідне!
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Тільки камінь має.
Як ту мову нам забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила?

Бібліотекар. Для кожного народу дорога його мова, а нам, українцям, найближча до серця – українська. Вона співуча і багата.

5-й учень.

Зі слова починається людина,
Із мови починається мій рід.
Ласкава, мамина, єдина
Щебече соловейком на весь світ.

6-й учень.

Бентежна, тополина, калинова,
Не випита, не вибрана до дна
Моя українська, свята наша мова
Бринить, як бандури струна.

7-й учень.

Мати, мова, Батьківщина –
От і вся моя родина.
Батьківщина, мати, мова –
Три джерельні, вічні слова.
Батьківщина, мова, мати
Нас повік не розв'язати.

Бібліотекар. Світ мови оточує людину від народження. Ще дитина не вміє розмовляти, а вже уважно прислухається до голосу матері, засинає під колискову пісню. Любов до рідного краю, до мови, починається з материнської колисаночки. У ній – материнська ласка і любов, світ добра, краси, справедливості.

8-й учень.

Рідна мова! Рідна мова!
Що в єдине нас злива,
Перші матері слова,
Перша пісня колискова!

9-й учениця.

Як я була ще маленька,
Колисала мене ненька,
Колисаночку гойдала
Й ніжну пісеньку співала.
(Діти співають колискову пісню).

Бібліотекар.

Слово – могутнє! Яка в ньому сила!
Скажеш з любов'ю – і радість росте.
Слово хороше народжує крила,
Ви не забудьте ніколи про це.

Надзвичайно багата наша українська мова. А скільки у мові є чарівних слів, від яких тепліє на серці, коли їх чуєш і промовляєш сам.

10-й учениця.

Я слова чарівні знаю,
Вивчила охоче,
І в розмові їх вживаю
Зранку і до ночі.
– Доброго здоров'я, Галю!
– Добрий день, Оленко!
– Ти до мене, я до тебе
Звернемось гарненько!

11-й учень.

І «спасибі» й «дуже прошу»,
«Вдячний Вам», «будь ласка»,
Словом радість вам приношу,
Світ стає, як казка.

12-й учень.

«Всім привіт», «будьте здорові»,
«Дякую красенько».
Ось така чарівна мова
Радує серденько.

13-й учень.

До побачення вам, люди,
Будьте всі здорові.
І слова чарівні всюди
Ви вживайте в мові.

Бібліотекар. Наша українська мова багата на різні вірші, пісні, ігри, загадки, прислів'я та приказки. А пам'ятаєте, діти, пісню про маленьку дівчинку, яка

дуже сумувала, а коли прийшли до неї подруги, то розвеселили її. Дівчатка, як же цю дівчинку звали?

(Діти грають у гру «Подольночка»).

Бібліотекар. Ось бачите, діти, яка багата і чудова українська мова. Вона, мов кринична вода, яку черпаєш, а їй немає ні кінця, ні краю. Глибше ви пізнаєте її скарби, коли будете вчитися у школі.

Учи, дитино, рідну мову,
Гордися нею і лелій.
А зрадити голубоньку чудову
Ти навіть в думці не посмій.

Молися нею юними устами –
Вона твоя, як серце і душа.
Вона від прадіда, від тата і від мами,
Вона – Шевченкова, Франкова, Куліша.

Люби її, як матінку й природу,
Горнись до неї – ти ж бо її син!
Вона – безсмертя рідного народу,
Могутній, вічний України дзвін.

14-й учень.

Наша мова калинова
І ласкава, і медова,
І багата, і не бідна –
От що мова наша рідна!

15-й учень.

Розцвітай же, слово!
І в родині, і у школі,
Й на заводі, і у полі.
Пречудесно, пречудово –
Розцвітай же, слово!

Бібліотекар. Наше свято наближається до кінця. Ми були б раді та щасливі, якби від сьогоднішнього свята ви, дорогі діти та гості, залишили у своєму серці хоча б одну краплину любові до рідної мови.

16-й учень.

Не цурайтеся мови, люди,
Рідного джерельця,
Хай вона струмочком буде,
Хай дійде до серця!

17-й учень.

Хай вона в піснях лунає
Кожен день і в свято.
Соловейком хай співає
В українській хаті.

18-й учень.

Бо ж вона така багата
І така чудова.

Неповторна і крилата
Українська мова!

19-й учень.

Розвивайся, звеселяйся, моя рідна мово!
У барвінки зодягайся, українське слово.
Колосися житом в полі, піснею в оселі,
Щоб на все життя з тобою ми запам'ятали,
Як з дитячої колиски мову покохали.
(Діти співають пісню про українську мову)

